

TER OVERDENKING.... door Oby Vossema

Een gelovige moordenaar?

Een gelovige moordenaar? Sluit het één het ander uit? Wel boeiend om het gesprek te volgen wat er op Golgotha gevoerd wordt, tussen de gekruisigden, wat beschreven wordt in Lukas 23.

Die éne man intrigeert me enorm. Eerst berispt hij zijn maat die naast hem hangt en dan wendt hij zich tot Jezus en spreekt hij die verbijsterende woorden: “Heere, denk aan mij als u in uw Koninkrijk gekomen bent”.

Uit dat ene zinnetje volgt dat de man in ieder geval in leven na de dood geloofde, anders had hij dat niet zo geformuleerd.

Het was algemeen bekend in Israëel dat iedereen die stierf naar het dodenrijk ging, al heeft de Statenvertaling nog zo zijn best gedaan om dat weg te vertalen.

Dat iedereen daarvan toen overtuigd was blijkt wel uit de woorden van Martha, nadat haar broer Lazarus gestorven was.

Als Jezus haar zegt dat hij zal opstaan, antwoordt ze eigenlijk een beetje kriegelig: “Ik weet dat hij zal opstaan op de jongste dag” (Joh.11:24). Zo vanzelfsprekend was dat. Maar daar heeft deze gehangene het niet over. Hij rekest op kortere termijn: Denkt U aan mij als u in Uw Koninkrijk gekomen bent?

Hij gaat er dus vanuit dat er na het sterven nog gedacht kan worden en dat er herinneringen zijn aan tijden vóór het sterven.

En dan dat Koninkrijk. Op geen enkel mens is dat van toepassing dan uitsluitend op de Heere Jezus.

Bij Hem speelde dat Koninkrijk Zijn hele leven al een rol.

De boodschap begint immers door Johannes de dooper in Mattheüs 3: “Bekeert u want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen”.

Daar had de moordenaar ongetwijfeld het één en ander over opgevangen en dat schoot hem nu te binnen, precies op tijd.

En Jezus hoeft daar geen seconde over na te denken, en Hij spreekt de legendarische woorden uit:

”Voorwaar zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn”.

Niks geen kleine lettertjes, gewoon onvoorwaardelijk!

Samen met Jezus in het paradijs.

Wat wil een mens nog meer?

Dat is totale en absolute vergeving en promotie om mét Jezus samen te

zijn. Iemand die zo iets vraagt, belijdt daarmee een gelovige te zijn. Hij gelooft in Jezus' macht, belijdt dat voor iedereen die het horen wil. Hij had natuurlijk ook niks te verliezen; hij kon z'n leven niet meer beteren en geen excuses maken, alleen nog maar dood gaan. Honderd procent gegarandeerd en wel zeer binnenkort en hij was schuldig, wist hij. Of hij veel bijval kreeg hierop weten we niet, maar in ieder geval wel van de Romeinse Centurion. Die geharde vechtjas had e.e.a. wel een beetje

gevolgd en begrepen, en hij zei: "Werkelijk, deze mens was Gods Zoon" (Mark. 15:39). En gelijk had hij. Het vervolg van deze indringende en wereldschokkende gebeurtenis kennen we en geloven we hopelijk van harte. Jesaja 53, vers 5b: "De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen". Vrede voor de moordenaar en voor ons en geen kleine lettertjes achteraf. Wat een God is Hij!

